

Formanden:

Tak til hr. Mogens Jensen. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og den næste ordfører er hr. Søren Espersen.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Tak. Essensen af den socialdemokratiske ordførers indlæg var, at penge er noget rigtig ubehageligt noget at snakke om. Men jeg vil alligevel vove pelsen – hvis ikke vi kan tale om det her og mellem gode venner, hvor skal vi så snakke om det? – for det er jo i høj grad penge, den her del af aftalen drejer sig om, og når lovforslagene her bliver vedtaget, vil Folketinget have begået en af danmarkshistoriens største fejltagelser og formentlig den økonomisk mest kostbare fejltagelse nogen sinde. Denne lov er og bliver en uheldig lov for Danmark, for det danske folk og for det grønlandske folk.

Kl. 10:31

Det forventes, at indtægterne fra Grønlands naturlige råstoffer vil blive kolossale, et beløb på 10.000-12.000 mia. kr. – 10.000-12.000 mia. kr. – har været nævnt, mere end dobbelt så mange penge, som præsident Obama netop har bevilget for at redde hele USA's økonomi. Når disse ufattelige summer, når disse tusinder af oliemilliarder begynder at strømme ind i Hans Enoksens pengekasse, og når det står klart, at alene det grønlandske selvstyre vil profitere, og når det står klart, at Danmark og danske skatteydere ikke får nogen form for økonomisk kompensation eller udbytte, så vil kritikken mod regeringen og Folketinget blive nådesløs. For en sådan udvikling står jo i knivskarp kontrast til det faktum, at Danmark uegennyttigt har bidraget til Grønlands udvikling, så Grønland i dag fremstår som et rigt samfund, men i stedet for at videreudvikle rigsfællesskabet er der nu udsigt til, at Folketinget sætter rigsfællesskabets interesser på spil. Prisen bliver en underminering af rigsfællesskabet, en opsplitning og interessekonflikter i stedet for sammenhold og sikker kurs.

Af det kommissorium, som kommissionen fik, fremgår det, at formålet er: »at sikre størst mulig grad af ligeværdighed mellem Grønland og Danmark ... inden for rammerne af det eksisterende rigsfællesskab«.

Det formål er ikke blevet opfyldt med det lovforslag, der ligger i dag, dels fordi alene selvstyret får økonomisk udbytte af aftalen, dels fordi man fra Grønlands side kun har været fokuseret på at forberede Grønlands fulde selvstændig-

hed, således forstået, at selvstyret alene kommer til at tjene som springbræt til egentlig selvstændighed; det er det, det drejer sig om for flertallet af de grønlandske politikere. Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at Grønlands selvstændighed, altså en egentlig grønlandsk statsdannelse, hverken tjener det danske eller det grønlandske folks interesser. Vi er varme tilhængere af rigsfællesskabet og ser det meget gerne fortsat.

Hr. Mogens Jensen har ret i, at der er masser af ting, der binder danskere og grønlændere sammen historisk, følelsesmæssigt og famillemæssigt, og at det for begge parter efter 300 års tæt samhørighed vil være en historisk fejltagelse, ligefrem en historisk katastrofe, at bryde disse bånd.

Jeg vil i den forbindelse beklage, at visse grønlandske politikere, førende grønlandske politikere, uden sans for historie og tradition i de seneste år ved hjælp af fuldstændig urimelige angreb på Danmark har haft held til at rejse kunstige barrierer mellem grønlandsk og dansk, en barriere, som efter min opfattelse ikke afspejler Grønlands sind og sjæl, og som derfor heldigvis ikke har vundet gehør i det solide flertal af det grønlandske folk; her er kærligheden til Danmark, til det danske folk og til det kongelige hus usvækket. Men ved tilsidesættelse af historiske fakta samt ved fremhævelse af realitetsløse drømmerier er det igennem de senere år lykkedes disse enkelte politikere at skabe indtryk af, at bare der flyder olie i tilstrækkeligt mål, så vil Grønland fremover være i stand til at eksistere som et selvstændigt land og agere som et selvstændigt land, altså et land, der fører sin egen udenrigspolitik – med ambassader i andre lande – samt på egen hånd forestår forsvars- og sikkerhedsopgaver.

Ydermere har disse politikere hævdet, at det var realistisk, at Grønland som en selvstændig nation ville kunne forestå retshåndhævelsen af et demokratisk velfærdssamfund, herunder at oprette og drive domstole, at etablere og drive institutioner, der vil kunne varetage mellemlange og videregående uddannelser, samt at etablere og drive et fuldt udbygget social- og sundhedsvæsen efter vestlig standard.

Det er min opfattelse, og det er Dansk Folkepartis opfattelse, at et så slet uddannet samfund som det grønlandske med sine få indbyggere ikke vil være i stand til at løfte denne kolossale opgave på en måde, som det naturligt vil blive krævet i en moderne vestlig stat. Det er vores opfattelse, at selv når oliefund gør Grønland